

Опело и погребение на игумения Валентина Друмева

В Неделя 12 след Неделя подир Въздвижение, на 17 януари, в Калоферския девически манастир „Въведение Богородично“ се простихме с новопредставилата се игумения Валентина Друмева, която почина на 15 януари на 86 годишна възраст. Опелото извърши Негово Високопреосвещенство Пловдивският митрополит Николай в съслужение с: викарния епископ Арсений, архим. Висарион, иером. Максим, ставр. ик Тодор Хаджиев, протосингел на Пловдивска св. митрополия, ик. Марко Марков, архиерейски наместник на Карловска духовна околия, свещениците от град Калофер, ик. Мирчо, свещ. Димитрий и Михаил, свещеници от епархията и от страната. Да изразят своята почит и уважение и да се простят с майка Валентина, бяха кметът на град Калофер г-н Румен Стоянов, монахини от различни епархии и множество християни, десетки нейни духовни чада.

В своето надгробно прочувствено слово Високопреосвещения митрополит Николай, припомни живота на покойната и изтъкна добродетелите на вярата

й, с които се открояваше в този свят, оставяйки дълбока следа в историята на родната ни църква със своите бележити трудове, сред които петнайсетте тома за българските духовници- изповедници на вярата в най-ново време, за мъченичеството и подвижничеството за Христа по българските земи, вероучителни книги за деца и юноши, стихове, есета и друга духовна литература. „Благоухаеше – като цвете с духовни добродетели украсена, и е тъжно сега, когато увехна. Светеше ни тя като ясно слънце, слънце изпълнено с ведра надежда, жертвена всеотдайна любов и непоклатима вяра – и помръкна светлината...

На всичко в нея може да се удивляваме – на любовта, на кротостта и смирението; на безпристрастието, прямотата и независимостта; на нестяжанието й, на безкористието и бедността й; на нейната ведрост, мир и духоносност ... живееш в света – но не бе от света; беше с хората – и не беше като другите. Не бе придиричива към никого и с нищо, но сама бе над всичко; и всеки скланяше глава и се свеждаше пред тихата й усмивка.

Небесния Йерусалим бе нейният устрем, за който всякога ни напомняше, и за който пишеше в своите „Изповеди“:

„Склоних глава със сведени очи,

и стори ми се, че докоснах рая.

В душата утешена досега звучи

мелодия, разкриваща безкрая.

Как исках, молах времето да спре

и с Теб, Христе, в житейското море,

да бъде тих и лъчезарен моят ден,

да бъде вечност този миг свещен!“

Игумения Валентина, в света Стойка Стоева Друмева, е родена в китното добруджанско село Войводино на 18.08.1934 г.

Произхожда от изключително религиозно и благочестиво семейство. Баща й се казва Стою Друмев, а майка й Костадинка. Има двама братя – Друми и Георги.

Учи в гимназията във Вълчи дол. След това завършва Учителския институт за

прогимназиални учители във Варна и математика в Софийския Университет „Св. Климент Охридски“.

Работи като преподавател по математика в прогимназията в гр. Вълчи дол и в село Дъбравино.

През 1960 г. постъпва като послушница в Калоферския манастир „Св. Въведение Богородично“. През 1962 г. на 29 юли приема пострижение в монашество под мантията на игумения Таисия, с името на света мъченица Валентина. Постригана за монахиня от блаженопочившия български Патриарх Кирил.

Основава и ръководи през 1991 г. с благословението на тогавашната игумения на манастира майка Възкресия Неделно училище по Православно вероучение към манастира. През годините над 2000 деца са получили духовна просвета в нейната вероучителна школа, организира и поклоннически пътувания с вероучителни лагери, както в страната, така и в съседните православни страни – Гърция, Румъния и Македония.

Издава повече от 60 книги, от които 25 са за деца. Особено се открояват задълбочените исторически изследвания за православната святост по нашите земи, за българското подвижничество и монашество. С голяма любов към своята света обител изследва и написва подробна история на Калоферския манастир. Забележителни са 15-те тома за Българските свещеници-изповедници на вярата в най-ново време.

Пише и много друга духовна литература, есета, стихове...

През 2007 г. е назначена за игумения на Калоферския девически манастир, който ръководи до самата си кончина с голяма духовна вещина и любов към всяка поверена ѝ душа.

Бог да я прости! Вечна да бъде паметта ѝ!

Снимки:

<https://www.flickr.com/photos/188979811@N04/albums/72157717924398001>

bg-patriarshia.bg